

Όταν μια Κοινωνία τρώει τις σάρκες της

Ένας τόπος δεν δείχνει την παρακμή του με τη μείωση των οικονομικών του επιδόσεων. Η απαξίωση στα μάτια τόσο εκείνων που είναι "εντός" των τειχών, όσο και "εκτός", γίνεται αισθητή με τις αυτοκαταστροφικές του τάσεις.

Πολίτες κατηγορούν άλλους συντοπίτες για μειοδοσία, θεσμοί λοιδορούνται και η κατάληξη είναι η απογύμνωση ενός χώρου από "πιστεύω" που μας συνόδευαν στο ταξίδι μας μες στους αιώνες.

Οι Ένοπλες Δυνάμεις μιας χώρας εκπροσωπούν την ένστολη επαγρύπνηση της Πολιτείας. Σε εποχή αμφισβήτησης των πάντων για να επιβεβαιωθεί η "προοδευτικότητα μας", δεν διστάζουμε να ειρωνευόμαστε και αυτούς που "φυλάττουν Θερμοπύλας". Οι δε επιθέσεις δεν έχουν καν "μανδύα" ιδεολογικό, ο "συντάκτης των" απλά εμφανίζεται ...μετα-μοντέρνος, στο πνεύμα της "εποχής του".

Τελικά, ένας φορέας που διορίζει κάποιον ως πιστή φωνή των αξιών του, καταρρέει από την α-πιστία, α-γνωμοσύνη και α-πρέπεια του ίδιου του οργανισμού του!

Γρηγόρης Βελουδάκης